

Boekverslag Nederlands Een gang met gele deuren door Rom Molemaker

Boekverslag door een scholier

2069 woorden

13 jaar geleden

★ 7,8

613 keer beoordeeld

Auteur	Rom Molemaker
Genre	Jeugdboek
Eerste uitgave	2005
Vak	Nederlands

Algemene gegevens;

Titel: Een gang met gele deuren

Schrijver: Rom Molemaker

Uitgeverij: Van Holkema & Warendorf

Druk: Eerste druk, 2005

Jaar van uitgave: 2005

Omslagontwerp: Ontwerpstudio Bosgra BNO, Baarn

Foto omslag: Getty Images en Gérard Launet, PhotoAlto

Thema's van het boek:

😊 Vriendschap

😊 Bende

😊 Moord

😊 Gevangenis

Dit boek is genomineerd door de Jonge Jury, 2006

Samenvatting;

Als Martje hoort dat ze moet verhuizen van de grote stad Amsterdam naar een klein dorpje IJsselstein, ziet ze het helemaal niet meer zitten. Weg van haar vriendinnen, weg van haar school, weg van alles. In IJsselstein wordt het er niet beter op, ze heeft geen vriendinnen en moet in de klas naast Brenda zitten, een meisje die er helemaal niet bij hoort. Ze is onder de indruk van Gabriëlle, een zelfverzekerd meisje waar iedereen naar opkijkt. Als Brenda haar vertelt, dat Gabriëlle de leidster van een criminele bende is, wil Martje haar niet geloven. Omdat Martje zich eenzaam voelt, gaat ze naar de markt toe. Daar steelt ze een armbandje en een blauw petje. Wat Martje op dat moment niet door heeft, is dat Gabriëlle mee zit te gluren en haar op school daarop aanspreekt. Doordat Gabriëlle het wil vertellen als Martje niet meedoet, laat ze zich meesleuren in de bende. Ze neemt drugs, steelt steeds meer en bedreigt mensen. Zelfs Brenda moest er aan geloven. Zij werd bedreigd door Gabriëlle en ook daar was Martje bij. Hun zogenaamde clubhuis is een crimineel pand. Wanneer dat pand in de brand vliegt als Martje er bij betrokken is, schrikt

ze zich rot. Ze vraagt zich af of de keus om met Gabriëlle bevriend te zijn, wel een goede keus was. Maar Martje kan gewoon niet meer terug! Zo wordt ze bekend bij de politie. Ze hoort dat Gabriëlle ooit met een jongen genaamd Kars heeft gehad en hem nu niet meer wil zien, omdat hij het heeft uitgemaakt. Kars heeft ook een bende net als Gabriëlle en nu het is zijn bende tegen die van Gabriëlle.

Als Gabriëlle op een gegeven moment hoort dat Meral met Kars is gesignaleerd, slaan bij haar de stoppen door. Meral zal boeten. Als ze met z'n vieren op het perron staan, krijgt Martje een duw in de rug, waardoor ze Meral aantikt. Er komt een tram van rechts en Meral komt eronder. In alle verwarring wordt Martje tot schuldige aangewezen. Zo komt Martje in de gevangenis terecht. In de gevangenis probeert ze zich te herinneren wat er gebeurd is. Hoe het allemaal gegaan is en hoe het komt dat Meral dood is. In de gevangenis leert Martje een nieuwe vriendin kennen, Gladys. Zij helpt Martje gedeeltelijk met het leven in de gevangenis en ze worden goede vriendinnen. Ook is er één jongen die haar steeds komt opzoeken in de gevangenis. Glenn, de jongen die vanaf de eerste dag al een oogje op haar heeft. Hij steunt haar heel erg. Martje weet, dat hij een echte vriend is. Als het bijna zeker is dat Martje de schuldige is, komt er een getuigen. Hij heeft gezien dat Gabriëlle Martje duwde en dat het dus haar schuld is, dat Meral dood is.

Personen;

In het boek worden de personen niet echt omschreven. In de loop van het verhaal, leer je hun karakters kennen.

Gabriëlle: leider van de criminele bende. Een tuttig, maar vooral bazig meisje. Iedereen moet zich aan haar aanpassen, want zij is immers de baas.

Glenn: een donkere jongen, met hele mooie ogen. Hij is de jongen die Martje komt opzoeken in de gevangenis en vanaf de eerste dag een oogje op haar heeft.

Meral: Meral is een zacht aardig meisje die niemand kwaad zou doen. Dat kan je vanuit de tekst wel concluderen. Zij is ook het meisje die overlijdt, omdat ze waarschijnlijk iets zou hebben met de ex van Gabriëlle.

Gladys: Ze helpt Martje door het leven in de gevangenis heen en wordt een goede vriendin. Ze zit daar voor het stelen van voorwerpen uit auto's. Dat haar karakter zo is lees je wel. Maar toch zou je eerder zeggen dat het gewoon een puber is, dat met zichzelf in de knoop ligt.

De hoofdpersoon van het verhaal is Martje. Ook zij wordt niet omschreven in het boek, maar haar gevoelens en haar karakter kom je duidelijk te weten. Zo lees je dat ze zich in het begin van het verhaal heel erg rot voelt, omdat ze moet verhuizen en alles achter moet laten. Ze blijft zichzelf ongelukkig voelen, maar dat verandert als ze in de gevangenis Gladys ontmoet.

Martje is een onzeker meisje. Doordat ze zo onzeker is, laat ze zich ook meesleuren in de criminele bende. In het verhaal krijgt Martje veel problemen. Het begint allemaal als ze moeten verhuizen naar IJsselstein. Ze steelt van de markt, waardoor ze wordt gedwongen mee te doen in de criminele bende. Daardoor steelt ze meer en meer. Ze bedreigt een klas genoot. Ze komt in aanrakingen met de politie en krijgt ontzettende ruzie met haar ouders. En dan, wordt ze ook nog verdacht van moord. Ze is in aanraking gekomen met de verkeerde mensen en kan niet meer terug.

In de loop van het verhaal merk je echt dat Martje verandert. Van onschuldig meisje tot crimineel, maar aan het eind weer zoals ze was. Het boek lees je flashback en het leven in de gevangenis. Daardoor zie je echt verschillende kanten van Martje. Hoe ze was toen ze in de bende zat en hoe ze is veranderd toen ze in de gevangenis zat.

Doordat Martje in de gevangenis is terechtgekomen heeft ze leren zien wie haar echte vriendinnen zijn, waar ze heel lang naar heeft gezocht. En dat bedenkt ze zich zelf ook. Ze wordt Martje weer zoals ze was.

Perspectief;

Dit verhaal is in een alwetend perspectief geschreven. De schrijver heeft het zo geschreven dat er iemand is die je alles verteld, maar zelf niet in het boek wordt genoemd. Dat heb ik gemerkt doordat het in een hij of zij vorm is geschreven. Net zoals dit voorbeeld uit het boek:

“Ze schuift het blaadje naar hem toe. ‘Lees maar,’ zegt ze. Hij kijkt naar het blaadje. Leest. ‘Erg mooi,’ zegt hij alleen maar, een beetje schor. Hij schraapt zijn keel. ‘Neem me niet kwalijk. Het is erg mooi. Ik zal ervoor zorgen.’ Het bezoeken is voorbij en ze staan op.”

Tijd;

Het verhaal speelt zich op in de 21ste eeuw. De eeuw waar wij ook in leven op dit moment.

Dat kan ik als eerste herkennen aan de tekst:

“Echt waar?” Hij kon het bijna niet geloven. ‘Ook de dvd van The Lord of the Rings? Ze alle 3?’ ‘Voor mijn part,’ zei Martje. ‘Ik pak koeken, chips en cola, en dan kun jij je eigen feestje bouwen.’

Als tweede kon ik dat herkennen aan de tekst:

‘Was je aan het blowen?’ ‘Nee.’ Ze schudde haar hoofd. ‘Ik rook niet eens’ ‘Hé verstandig zeg. Een pilletje dan? Je weet wel, xtc?’

Ook kon ik het herkennen aan:

‘Martje keek naar het gebouw aan de andere kant van de sluis, en plotseling drong met en vlijmscherpe schok tot haar door waar ze was: ze noemen het en jeugdinstelling, maar het was een gevangenis. Een gevangenis voor de criminele jeugd.’

Aan deze voorbeelden kon je duidelijk herkennen dat het verhaal zich in de 21ste eeuw afspeelt. Maar als je in het verhaal zit, lees je deze voorbeelden makkelijk over het hoofd. Toch merk je wel, dat dit een eigentijds boek is.

Ruimte;

Het verhaal speelt zich op verschillende plekken af.

Zoals bijv. op school. Dat kon ik herkennen aan:

‘De eerst die Martje opviel toen ze het plein van haar nieuwe school op kwam, was Gabriëlle, al wist ze toen haar naam nog niet.’

Het verhaal speelt ook af bij Martje thuis.

Dat herkende ik aan de tekst:

‘Ik heb koeken gekocht,’ had haar moeder gezegd. ‘En cola. Maak het maar gezellig met z’n tweeën hier thuis. Om een uur of elf zijn we weer terug.’

Ook speelt het verhaal zich grotendeels af in de gevangenis.

Dit kon je herkennen aan:

‘Kwart over negen. Martje zit in haar cel aan het kleine bureautje. Er ligt een schrijfblok voor haar en ze kauwt op het achtereinde van een pen. Ze wil schrijven, hoe het hier is, in de gevangenis.

Soms is het heel belangrijk dat er bij wordt geschreven waar het verhaal precies afspeelt. Omdat in dit boek een afwisseling hebt van flashbacks. Het verhaal is goed te begrijpen, doordat er in de eerste zinnen van een nieuw hoofdstuk altijd in een klein woordje staat aangegeven waar het zich afspeelt.

Thema;

Het belangrijkste onderwerp van het verhaal is criminaliteit. Waar het allemaal tot kan leiden en wat de

gevolgen zijn. Dit boek is eigenlijk een waarschuwing om te laten merken dat je niet moet gaan stelen en niet de verkeerde kant op moet gaan.

Ook vriendschap speelt een belangrijke rol in dit boek, zoals de verkeerde vrienden hebben.

Deze 2 onderwerpen maken van dit boek, een boek met een boodschap.

Titel;

De titel een gang met gele deuren, wordt één keer in het boek genoemd. Dat is wanneer Martje de gevangenis in loopt en allemaal gele deuren ziet.

De gang met gele deuren is in de gevangenis. Achter elke gele deur zit een cel, waar hij of zij privacy heeft.

Als je de titel en de samenvatting achter op het boek leest, zou je niet denken, dat de gang met gele deuren, een gang in de gevangenis is. Ik zelf dacht aan de nieuwe school van Martje en dan achter elke gele deur een klaslokaal.

Maar nee, het is geen gang in de school, maar de titel luidt op de gang met gele deuren in de jeugdinstelling.

Beoordeling;

Ik vind dit boek heel aangrijpend, omdat het je echt aan het denken zet en je er ook echt over na gaat denken. Vooral het ongeluk van Meral zet je aan het denken, want stel je voor dat jij Meral was. Alleen omdat je 'vriendin' je niet meer mag, word je voor de tram geduwd.

De tram kwam van rechts. Een eindje verderop stond Brenda, alleen zoals gewoonlijk. En nog meer mensen, maar die gezichten ziet Martje niet meer voor zich.

Ook vind ik het boek heel verrassend. Je weet nooit wat er gaat gebeuren. Je wil het boek in één keer uitlezen, want altijd ben je benieuwd wat er gebeuren gaat en hoe.

Van elke gebeurtenis kijk je weer op. Want op de een of andere manier had je het anders verwacht.

'Ik heb gezegd dat ik je mee terug wilde nemen naar huis. Maar ze hebben gezegd dat je hier moet blijven.

Tot je voorgeleid wordt. Misschien wel een paar dagen' Een paar dagen... Een paar dagen, een week, of de rest van haar leven, alles was hoe dan ook donker en grauw.

Dit boek is vooral heel mooi en goed geschreven, want je leeft je echt in het verhaal en gaat eigenlijk vanzelf hopen dat Martje het niet gedaan heeft. Ook als je leest dat Martje betrokken raakt bij het groepje is zo goed geschreven, dat je het helemaal begrijpt. Je wordt echt meegezogen in het verhaal.

'Is dat alles wat je doet?' vroeg Gabriëlle. 'Kleine dingetjes? Kettinkjes en petjes?' 'Ik steel nooit.' Martje slikte moeilijk. 'Dit was de eerste keer.'

Wat ik echt jammer aan dit boek vond, is dat het een open eind heeft. Het einde vertelt dat er een getuige is, die heeft gezien dat Gabriëlle Martje duwde. Zelf kan je natuurlijk verder denken, Gabriëlle wordt opgepakt en ze krijgt een gevangenisstraf. Maar graag zou ik hebben geweten wat precies die straf was en hoe het precies afloopt tussen Martje en Glenn. Maar aan de andere kant snap ik ook wel dat de schrijver een open einde heeft geschreven. Zo kan je zelf met je eigen fantasie verder denken en als het geen open einde had zou het einde heel rommelig zijn geweest. Want dan moeten alle stukjes van het verhaal in één keer worden afgesloten. Toch vind ik het wel jammer.